

باز گشت به خلاقیت کودک

همه مامانوی بچگی، دانشمندا، مخترع ها و هنرمندا ی کوچولوی بالقوهای هستیم که اگه ذوق و خلاقیت مون به روش های مختلفا از بین نره، می تونیم توی بزرگسالی دست کم یکی از این استعدادها رو شکوفا کنیم. اما حالا که بزرگ شدیم، چطور می تونیم به اون روزها برگریم و دوباره دنیا رو تازه و هیجان انگیز و پر از ایده ببینیم؟

خب شاید راه های مختلفی وجود داشته باشه اما یکی از راحت ترین و در دسترس ترین روش ها، ارتباط برقرار کردن با بچه هاست. این روزها که مدرسه تعطیله و وقت خالی زیادی دارین، بهترین فرصته تا توی مهمونی ها حواستون به بچه های کوچیک باشه. گاهی به جای گپ زدن با هم سن و سال ها برید سراغ بچه کوچولوهای جمع؛ باهاشون حرف بزنید، بازی کنید، از شون سوال پرسید. اون وقت متوجه میشید چقدر نگاهشون با دید مافوقی می کنه. بچه ها چون تازه دارن دنیا رو می شناسن، کلی سوال توی ذهنشونه. اگه به خرده حوصله کنید و سوال های بازم ز شون رو بشنوید، اون وقت متوجه میشید کلی چیزهای خارق العاده وجود داره که بهشون عادت کردید و حتی دیگه متوجه بودنشون هم نمیشید. خب نتیجه ا ارتباط برقرار کردن با بچه ها چی میشه؟ شبیه شدن به دانشمندا و متفکرها! چطور؟ آدم های خلاق و اندیشمند، قالب های موجود رومی شکنن تا به شیوه خودشون به شناخت برسن. ذهن شما هم تحت تأثیر بچه ها، ریست میشه و کم کم چراغ های رنگی توش روشن میشه.

دور همی با حال جوانه ای درباره اختراع چیزهای جدید و متفاوت

اگر مخترع باشیم

مهمین ساعدی- مخترع بودن و کشف دنیای جدید و چیزهای متفاوت، آرزوی خیلی هاست؛ چه چیزی از این هیجان انگیزتر که بتوانی جلوتر از بقیه قدم برداری، وسیله ای را اختراع کنی که قبلا وجود نداشته و کسی هم به ضرورت وجود آن فکر نکرده؟ درست است که مخترع ها و دانشمندا، آدم های باهوش و دغدغه مندی هستند اما به این معنی نیست که مانعی توانیم مثل آن ها باشیم. کافی است آرزوی مخترع شدن را خیلی دور از دسترس ندانیم و برای رسیدن به آن فکر و حتی خیال پردازی کنیم. دور همی این هفته جوانه با «رضا حیدری»، «امیرحسین رضایی» و «عرفان دلیری» ۱۲ ساله

است که رویاهای زیادی در سر دارند. با ما همراه باشید.

دور همی

به دنبال راهی برای داشتن همیشه میوه های خوشمزه!

«رضا» که برای مخترع بودن کمی مردد است، می گوید: «با این که همیشه دوست داشتم یک کار بزرگ انجام دهم و معروف شوم ولی هنوز خیلی دقیق به اختراعی که دوست دارم انجام بدهم، فکر نکرده ام. اما این احتمال وجود داره به خاطر کمبود آب شیرین و همدار درباره نبود آب آشامیدنی در کشور مان، دستگاهی اختراع کنم که میزان خیلی زیادی آب را در زمان فوق العاده کم، مثلا چند ثانیه آن هم با استفاده از انرژی های تجدیدپذیر تصفیه کند. علاوه بر این، دوست دارم درباره روش های

آبیاری صحیح که از هدر رفتن آب جلوگیری کند و در صنعت هم کاربرد داشته باشد، تحقیق کنم و خدا را چه دیدید شاید راهکاری هم پیدا کنم! جدای از این، خیلی خوب می شد اگر می توانستم راهی پیدا کنم که در تمام طول سال، درختان را بارور کنیم تا همیشه همه میوه هایی را که دوست داریم، در اختیار داشته باشیم. من فکر نمی کنم مخترع بودن یا کار خاصی انجام دادن، ربطی به درس خواندن داشته باشد؛ هر آدمی با هر میزان سواد، می تواند ایده های متفاوت و جذابی داشته باشد که منجر به اختراع و اکتشاف شود اما داشتن پشتکار و ناامید نشدن اهمیت زیادی دارد».

اختراع کاوشگر فضایی در جستجوی زندگی
«امیرحسین» هم مثل «رضا» به موضوع نبود آب فکر می کند، او می گوید: «۹۵ درصد آب های روی زمین شور و غیر قابل استفاده است. متأسفانه آدم ها استفاده کردن صحیح از آب را بلد نیستند و موجب هدر رفتن همان مقدار اندک آب روی زمین می شوند، برای همین من هم روی روش های آبیاری و تصفیه تحقیق خواهم کرد اما جدای از آن، بحث انرژی ها و صرفه جویی در مصرف سوخت هم به نظر من مسئله مهمی است. پس دستگاهی اختراع می کنم که بتواند سوخت های تجدیدناپذیر

را به سوخت تجدیدپذیر مثل خورشید، باد و ... تبدیل کند. مثلا به جای بنزین از انرژی تولید شده از گرمای خورشید استفاده شود، هر چند این اختراع چند وقت پیش در یکی از شهرهای جنوب کشور انجام شده است اما به صورت تبدیل انرژی بوده که من در اختراعم این دورا جایگزین هم خواهم کرد. برای این کار از انرژی هسته ای و اتمی هم می توان به جای سوخت استفاده کرد. علاوه بر این، دوست داشتم یک سفینه کاوشگر هم اختراع کنم که علاوه بر رصد سیاره های مختلف، قابلیت برگشت به زمین را داشته باشد چون تا آن جا که اطلاع دارم، چنین کاوشگری تا به حال اختراع نشده و مانتها موفق به کشف مریخ شده ایم در حالی که شاید در سیاره های دیگر هم امکان زندگی باشد. برای مخترع بودن، باید ذهن خلاق داشت که هم می تواند مادرزادی باشد، هم از روی رفتارهای خلاقانه پدر و مادر الگو برداری شود. کلاس های فوق برنامه هم به نظر من می تواند در پرورش یک ایده کار ساز باشد».

روایتی برای فرار از تنهایی

«عرفان» که به نظر مشتاق اختراع کردن یک وسیله خاص است، می گوید: «به خاطر وضعیت جسمانی فعلی ام و سوختن بایم، الان بیش از هر زمان دیگری دلم می خواهم می توانستم اختراعی بکنم و روایتی بسازم که هر کاری می خواهم برایم انجام دهم، حتی شست و شو و تعویض پانسمان بایم را! چون برای خانواده و خودم تعویض روزانه پانسمان کار راحتی نیست. این روایت یا دستگاه می تواند پیشرفته تر شود و قابلیت های بیشتری هم داشته باشد، مثلا در بیمارستان ها و مراکز درمانی استفاده شود تا در انجام کارهای شخصی و سخت به بیماران کمک کند و حتی گاهی هم صحبت آن ها شود تا از تنهایی در آیند! به نظر من هم برای اختراع کردن و انجام دادن کارهای جدید باید مغز متفکر و خلاق داشته باشیم که تا حد زیادی به نظر من ارثی است و از طریق وراثت به ما می رسد پس خیلی خودمان در آن دخیل نیستیم. البته شاید رفتن به کلاس های فوق برنامه و شرکت در برنامه های خلاقانه هم بتواند در ساخت ایده موثر باشد».

در «صفر تا سکو»، الهه، شهر بانو و سهیلا از تلخی ها و شیرینی های زندگی شان می گویند؛ از محدودیت ها و موانعی که حتی تصورش هم برای خیلی هایمان سخت و غیر ممکن است. دیدن این فیلم که با مقدار قابل توجهی اشک و احساس غرور و تلنگر همراه است، جنگیدن برای آرزو ها را به ما یاد می دهد.

علاقه ندارید و اخبار افتخار آفرینی خواهران «منصوریان» به گوشتان نخورده، لابد آن ها را در برنامه پارسال «ماه عسل» دیده اید و حتما یادتان هست این سه دختر فوق العاده از چه زندگی پر مشققی، به موفقیت های بزرگ دست یافتند.

اگر فیلم مستند «صفر تا سکو» را روی پرده سینما ندیده اید، دست بجنبانید که در شبکه نمایش خانگی توزیع شده است. ماجرای فیلم، قصه زندگی «شهر بانو»، «الهه» و «سهیلا منصوریان» سه خواهر و شوکار است که در رشته خودشان قهرمان ایران و جهان هستند. حتی اگر به ورزش

کمیک

وقتی از وظایف مان در برابر محیط زیست حرف می زنیم...

ایده و اجرا
میر جانیان، مرادی

زندگی سلام
شنبه
۱۳ مرداد ۱۳۹۷
شماره ۱۱۰۵

جوانه (شنبه ها بخوانید)

#حال خوب

عکس صادق داغ

حسین ۱۶ ساله میگه: «بعضی ها فکر می کنن اگه به آدم های دور و برشون هدیه بزرگی بدن، خوشحالشون می کنن. به نظر من اما همین که خوش اخلاق و خوشرو باشیم، حال خودمون و بقیه خوب میشه».

در بچه

ماه گرفتگی، باعث ایجاد لکه روی پوست می شود؟

هفته پیش، طولانی ترین ماه گرفتگی قرن اخیر به وقوع پیوست. قدیمی ها معتقد بودند اگر خانم بارداری به ماه گرفتگی نگاه کند و دستش را روی شکمش بگذارد، بدن جنین در همان قسمت برای همیشه دچار لکه ای بزرگ و تیره خواهد شد. این عقیده به حدی رایج بود که حتی در لغت نامه دهخدا هم معنی ماه گرفتگی بر همین اساس توصیف شده است. بعدها مشخص شد این موضوع خرافه است اما هنوز هم بسیاری از خانم های باردار از روی احتیاط هم که شده موقع ماه گرفتگی خود را در اتاقی دور از هر گونه در و پنجره مخفی می کنند. بیشتر این لکه ها که اصطلاحا ماه گرفتگی نامیده می شوند، ربطی به خسوف ندارند و علت شان ژنتیکی است. البته اضطراب و استرس هم ممکن است در ایجادشان تأثیر داشته باشد اما این موضوع هنوز به اثبات نرسیده است. این لکه ها معمولا بی علامت و بدون درد و خارش هستند اما اگر زخمی یا عفونی شوند ممکن است درد و ناراحتی ایجاد کنند؛ در این موارد می توانید برای برداشتن آن ها به پزشک مراجعه کنید.

تجربه های بند انگشتی

ساندویچ بستنی

با یک بسته کوکی، بستنی کیلویی، یک قوطی کنسرو و کمی سلفون، خودتان را به یک عصرانه با حال دعوت کنید. یک تکه سلفون (دوبرابر طول قوطی) را داخل آن فرو کنید، طوری که لبه های سلفون از داخل قوطی بیرون بماند. حالا آن را با بستنی پر کنید، با اضافه سلفون در قوطی را محکم کنید و چند ساعتی بگذاریدش داخل فریزر. قوطی را در بیاورید، از سربازش روی کابینت بگذارید و سربسته را با باز کن بزنید. حالا یک رول بستنی دارید که باید به اندازه کوکی ها، از آن چند حلقه برش بزنید. بستنی را بین دو کوکی بگذارید و رویش را با اسما رتیز یا تافل تزئین کنید. ساندویچ بستنی تان را به شرط خوب بودن خمیر کوکی، می توانید تا چند روز توی فریزر نگه دارید. فقط یادتان باشد موقع خوردن، برای نرم شدن ساندویچ، آن را مدتی در تابه داغ (با سحله خاموش، البته) بگذارید. نوش جان!